

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8C/148/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112225733
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Doláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1112225733.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou v právnej veci navrhovateľa: V. G., bydlisko T.. F. Č.. X, XXX XX J. Q., zastúpený právnym zástupcom: JUDr. Lubomír Müller, euroadvokát, Symfonická č. 1496/9, 158 00 Praha 5, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 995, 82 euro s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8, 75% ročne zo sumy 995, 82 euro od XX. XX. XXXX L. XX. XX. XXXX a trovy právneho zastúpenia vo výške 296, 40 euro, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 08. 08. 2012 sa navrhovateľ v zastúpení svojím právnym zástupcom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 995, 82 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8, 75% ročne z tejto sumy od XX. XX. XXXX až do zaplatenia a náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov č. k. 2T 11/1964 zo dňa 25. 01. 1964 bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa ustanovenia § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Trest bol vykonaný od 08. 01. 1964 (väzba trvala do 21. 02. 1964) do 08. 01. 1965. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 41Nt 11//2009 zo dňa 22. 01. 2010 bol tento odsudzujúci rozsudok zrušený. Následným uznesením Okresného súdu Prešov č. k. XXTv X/XXXX zo dňa 01. 03. 2011 bolo trestné stíhanie navrhovateľa zastavené, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Proti tomuto uzneseniu podal vojenský prokurátor sťažnosť. Sťažnosť bola uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. XXToV XX/XXXX zo dňa 06. 12. 2011 zamietnutá ako nedôvodná. Navrhovateľ požiadal odporcu o odškodnenie dňa 10. 01. 2012, okrem iného požiadal i o náhradu ušlého zárobku. Odporca do dňa podania návrhu na súd na túto žiadosť neodpovedal. Zákonná šesťmesačná lehota na mimosúdne prejednanie veci u odporcu skončila dňa 10. 07. 2012. Navrhovateľ si týmto návrhom uplatňoval podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. nárok na paušálnu náhradu ušlého zárobku za obdobie od 08. 01. 1964 do 08. 01. 1969, kedy si vykonal uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Išlo o obdobie 12 mesiacov, preto sa navrhovateľ domáhal sumy 995, 82 euro, čo predstavuje sumu 2 500.- Sk krát 12 mesiacov. Vzhľadom na to, že odporca nárok navrhovateľa neuspokojil na základe navrhovateľom podanej žiadosti zo dňa 10. 01. 2012 v zákonnej šesťmesačnej lehote do 10. 07. 2012, domáhal sa navrhovateľ i zaplatenia podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 8, 75% ročne z tejto sumy od 11. 07. 2012 až do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 18. 07. 2013, čl. 19. V ňom odporca uviedol, že dňa 02. 07. 2013 podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb.

priznal navrhovateľovi náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac výkonu trestu odňatia slobody vo výške 998,76 euro, čo predstavuje za jeden deň po 2,76 euro, za dvanásť mesiacov po 83 euro.

Dňa 31. 07. 2013, čl. 22, právny zástupca navrhovateľa návrh v časti istiny zobral späť z dôvodu dobrovoľného priznania vymáhanej istiny dňa 02. 07. 2013. List odporcu o priznaní tejto sumy bol právnomu zástupcovi navrhovateľa doručený dňa 18. 07. 2013. Právny zástupca navrhovateľa, ani odporca nevedeli uviesť kedy bola táto sumy navrhovateľovi zaplatená. Súd uznesením č. k. 8C 148/2012 - 25 zo dňa 07. 08. 2013, čl. 25, konanie o zaplatenie istiny vo výške 995,82 euro zastavil.

Odporca sa následne k veci vyjadril podaním doručeným súdu dňa 02. 10. 2013, čl. 27. Uviedol v ňom, že namieta navrhovateľom uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 995,82 eur od 11.07.2012 do zaplatenia, nakoľko podľa jeho názoru prisúdenie úroku z omeškania nie je právne opodstatnené, lebo v danej veci nejde o vzťah medzi dlžníkom a veriteľom v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka. Konanie o náhrade škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. nie je zmluvným vzťahom a nejde v ňom o plnenie peňažného dlhu. Pri tomto špecifickom vzťahu skutočne nemožno hovoriť o postavení dlžníka a veriteľa, pretože nejde o vzťah, ktorý by bol založený zmluvou, právnym úkonom alebo bezdôvodným obohatením. Nejde o typický záväzkový občianskoprávny vzťah upravený Občianskym zákonníkom, najmä jeho ustanoveniami § 488 a § 489, ale zákonom č. 58/1969 Zb. Odporca súčasne žiadal, aby súd uplatnené trovy zastúpenia vo výške 177,42 eur navrhovateľovi nepriznal. Ďalej uviedol, že žalobou zo dňa 03.08.2012, doručenou tunajšiemu súdu dňa 08.08.2012, si uplatnil navrhovateľ v tomto súdnom spore vedenom pod č.k. 8C 148/2012 náhradu za stratu na zárobku vo výške 995,82 eur podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. Samostatnými žalobami zo dňa 03.08.2012, poanými na tunajšom súde dňa 08.08.2012 si prostredníctvom jedného právneho zástupcu uplatnil navrhovateľ nároky na zaplatenie náhrady za stratu na zárobku vo výške 995,82 eur podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. (súdne konanie vedené pod č.k. 8C 148/2012), náhrady trov výkonu trestu odňatia slobody vo výške 52,78 eur podľa § 23 ods. 1 písm. c) citovaného zákona (súdne konanie vedené pod č.k. 12C 149/2012), náhrady trov obhajoby v novom konaní vo výške 252,64 eur podľa § 19 ods. 3 písm. b) citovaného zákona (súdne konanie vedené pod č.k. 14C 21/2012) a náhrady trov trestného konania vo výške 36,51 eur podľa § 23 ods. písm. c) citovaného zákona (súdne konanie vedené pod č.k. XC X/XXXX), hoci ide o nároky, ktoré vychádzajú z jednej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb. a ktoré majú jeden skutkový aj právny základ. Odporca mal za to, že cieľom postupu navrhovateľa pri uplatňovaní nároku na odškodnenie, ktorý v sebe zahŕňa náhrady podľa § 19 a § 23 podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii bolo navýšenie trov konania. Tento postup navrhovateľa zastúpeného právnym zástupcom nie je v súlade so zákonom č. 586/2003 Z.z. o advokácii, keď skutočne právny zástupca konal v rozpore so zásadou účelnosti a hospodárnosti konania. V rozpore s touto zásadou je taký postup účastníka konania a prípadne jeho zástupcu, keď sa viacerými návrhmi domáha nároku, ktorý možno uplatniť jednou žalobou. Požiadavka na účelnosť a hospodárnosť konania pritom nekoliduje s dispozičnou zásadou procesného práva. Je skutočne len na navrhovateľovi koho bude žalovať a akým spôsobom avšak aj takýto postup musí byť v súlade s ostatnými zásadami súdneho konania (uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.03.2013 č.k. 5Co 204/2013). Počas konania, na pojednávaní dňa 18. 03. 2014, čl. 43, odporca uznal nárok navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania. I naďalej namietal priznanie trov právneho zastúpenia navrhovateľovi.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 41Nt 11/2009 zo dňa 22. 01. 2010, uznesenie Okresného súdu prešov č. k. 32Tv 2/2010 - 16 zo dňa 01. 03. 2011, uznesenie Krajského súdu Trenčín č. k. XXTv XX/XXXX - 29 zo dňa 06. 12. 2011, potvrdenie o výkone väzby a výkone trestu odňatia slobody zo dňa 25. 01. 2012, žiadosť navrhovateľa zo dňa 10. 01. 2012, priznanie odškodnenia MS SR zo dňa 02. 07. 2013, ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov č. k. XT XX/XXXX zo dňa 25. 01. 1964 bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa ustanovenia § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne.

Trest bol vykonaný od 08. 01. 1964 (väzba trvala do 21. 02. 1964) do 08. 01. 1965, kedy bol navrhovateľ prepustený z ústavu O. Q..

Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. XXNt XX/XXXX zo dňa 22. 01. 2010 bol vyššie uvedený odsudzujúci rozsudok zrušený.

Následne uznesením Okresného súdu Prešov č. k. XXTv X/XXXX zo dňa 01. 03. 2011 bolo trestné stíhanie navrhovateľa zastavené, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu podal príslušný vojenský prokurátor sťažnosť. Sťažnosť bola uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. XXToV XX/XXXX zo dňa 06. 12. 2011 zamietnutá ako nedôvodná.

Navrhovateľ požiadal odporcu o odškodnenie dňa 10. 01. 2012, okrem iného v tejto žiadosti požiadal i o náhradu ušlého zárobku za jeho pobyt vo výkone trestu. Odporca do dňa podania návrhu na súd na túto žiadosť neodpovedal. Zákonná šesťmesačná lehota na mimosúdne prejednanie veci u odporcu skončila dňa 10. 07. 2012. Odporca až počas konania listom zo dňa 02. 07. 2013 priznal navrhovateľovi predmetný nárok. List odporcu o priznaní vymáhaného nároku bol právnemu zástupcovi navrhovateľa doručený dňa 18. 07. 2013. Súd nezistil kedy bola vymáhaná suma navrhovateľovi skutočne doručená, pretože túto skutočnosť nevedel uviesť právny zástupca navrhovateľa, ani odporca. Keďže faktické zaplatenie vymáhanej sumy nebolo medzi účastníkmi sporné, súd sa ďalej už touto skutočnosťou nezaoberal a nevykonával ďalšie dokazovanie.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii účelom zákona je zrušiť odsudzujúce súdne rozhodnutia za činy, ktoré v rozpore s princípmi demokratickej spoločnosti rešpektujúcej občianske politické práva a slobody zaručené ústavou a vyjadrené v medzinárodných dokumentoch a medzinárodných právnych normách zákon označoval za trestné, umožniť rýchle preskúmanie prípadov osôb takto protiprávne odsúdených v dôsledku porušovania zákonnosti na úseku trestného konania, odstrániť neprimerané tvrdosti v používaní represie, zabezpečiť neprávom odsúdeným osobám spoločenskú rehabilitáciu a primerané hmotné odškodnenie a umožniť zo zistených nezákonností vyvodiť dôsledky proti osobám, ktoré platné zákony vedome alebo hrubo porušovali.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 cit. zákona činy, ktoré smerovali k uplatneniu práv a slobôd občanov zaručených ústavou a vyhlásených vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv a v nadväzujúcich medzinárodných paktov o občianskych a politických právach, boli česko-slovenskými trestnými zákonmi vyhlásené za trestné v rozpore s medzinárodným právom a medzinárodnému právu odporovalo aj ich trestné stíhanie a trestanie.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 cit. zákona nárok na odškodnenie zahŕňa najmä:

- a) náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 83 eur, pokiaľ poškodený nepožiada, aby sa mu namiesto tejto náhrady poskytla náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody podľa všeobecných predpisov,
- b) náhradu škody na zdraví, ku ktorej došlo v súvislosti s väzbou alebo výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ táto náhrada nepatrí podľa iných predpisov,
- c) náhradu trov trestného konania vo výške 6,70 eura, výkonu väzby vo výške 20 eur za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 5 eur za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov,
- d) náhradu zaplatených trov obhajoby v pôvodnom trestnom konaní,
- e) náhradu zaplateného peňažného trestu alebo úhrnu vykonaných zrážok z odmeny za prácu pri výkone trestu nápravného opatrenia.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 cit. zákona osobitný zákon upraví podmienky uplatňovania nárokov vyplývajúcich zo zrušených výrokov o treste prepadnutia majetku, prepadnutia veci alebo zhabania veci, ako aj spôsob náhrady a rozsah týchto nárokov.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 3 cit. zákona odškodnenie v plnom rozsahu sa poskytuje len vtedy, ak bolo odsudzujúce súdne rozhodnutie úplne zrušené podľa druhého alebo piateho oddielu alebo také rozhodnutie bolo úplne zrušené podľa tretieho oddielu a poškodený bol oslobodený spod obžaloby. Ak dôjde len k čiastočnej zmene odsudzujúceho súdneho rozhodnutia, poskytne sa odškodnenie len so zreteľom na rozdiel medzi trestami vykonanými na základe pôvodného rozsudku a ustanovenými primeranými trestami alebo novouloženými trestami.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 4 cit. zákona pre spôsob a rozsah náhrady za stratu na zárobku a náhrady škody na zdraví platia ustanovenia Občianskeho zákonníka;

a) priemerným zárobkom pred poškodením sa rozumie priemerný zárobok v čase pred začatím trestného stíhania,

b) náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody nesmie presiahnuť sumu 995,90 eura za 1 rok.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 5 cit. zákona náhrada sa vypláca v hotovosti alebo sa na žiadosť oprávnenej osoby prevedie na ňou uvedený účet v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, ktorá má sídlo v Slovenskej republike.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 cit. zákona pri uplatňovaní nárokov podľa § 23, 26 a 27 sa postupuje podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 cit. zákona nárok treba uplatniť na súde v lehote troch rokov od právoplatnosti oslobodzujúceho rozhodnutia alebo rozhodnutia odsudzujúceho na miernejší trest alebo rozhodnutia, ktorým sa trestné stíhanie zastavilo; inak nárok zaniká. Počas predchádzajúceho prerokúvania nároku podľa § 9 zákona č. 58/1969 Zb., najviac však šesť mesiacov táto lehota pre uplatnenie nároku neplynie.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (od 1.7.2004).

Podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi (zákon č. 58/1969 Zb).

Podľa § 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 2 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody nemá ten,
a) kto si väzbu zaviniť sám, najmä tým, že pokusom o útek alebo iným svojím konaním dal príčinu pre obavy, ktoré boli dôvodom väzby alebo jej predĺženia,
b) kto bol spod obžaloby oslobodený alebo proti komu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný.

Podľa ustanovenia § 10 zákona č. 58/1969 Zb., ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Navrhovateľ sa predmetným návrhom pôvodne domáhal podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. zaplataenia paušálnej náhrady za stratu na zárobku za obdobie od 08. 01. 1964 do 08. 01. 1969, kedy si navrhovateľ vykonal uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Keďže dňa 31. 07. 2013 právny zástupca navrhovateľa návrh v časti istiny zobral späť z dôvodu dobrovoľného priznania vymáhanej istiny dňa 02. 07. 2013, súd uznesením č. k. 8C 148/2012 - 25 zo dňa 07. 08. 2013, konanie o zaplataenie istiny vo výške 995, 82 euro zastavil.

Keďže odporca uspokojil predmetný nárok navrhovateľa až 02. 07. 2013, teda až po zákonnej šesťmesačnej lehote, domáhal sa navrhovateľ i naďalej zaplataenia podľa Občianskeho zákonníka a podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 8, 75% ročne zo sumy 995, 82 euro od 11. 07. 2012 (nasledujúci deň po zákonnej šesťmesačnej lehote od 109. 01. 2012 do 10. 07. 2012) až do 02. 07. 2013, kedy odporca navrhovateľovi predmetný nárok priznal listom zo dňa 02. 07. 2013. Odporca nárok navrhovateľa na zaplataenie úrokov z omeškania najprv namietal, neskôr počas konania tento nárok v celom rozsahu uznal. Vzhľadom k tomu, že osobitná právna úprava vzťahujúca sa na danú vec splatnosť pohľadávky na náhradu škody neustanovujú, je potrebné použiť na danú vec úpravu splatnosti ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje, že ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Úroky z omeškania v zmysle citovanej úpravy Občianskeho zákonníka súvisia s peňažnými záväzkami, pričom charakter peňažných záväzkov majú všetky záväzkové vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy alebo na základe zákona, čo je aj prípad zodpovednosti za škodu. Úroky z omeškania môže veriteľ požadovať iba v prípade omeškania dlžníka s jeho plnením, pričom dlh zaniká až splnením (riadne a včas). Navrhovateľ požadoval zaplataenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6-mesačnej lehoty od podania žiadosti o odškodnenie. Vzhľadom k tomu, že odporca sa dostal do omeškania so splnením nároku dňa 11. 07. 2012, teda prvý deň po dni, keď mu uplynula lehota na plnenie (dňa 10. 01. 2012 bol o zaplataenie náhrady škody požiadany), súd mu ho od tohto dňa priznal vo výške 8, 75 % ročne z vymáhanej sumy od 11. 07. 2012 až do 02. 07. 2013, kedy bol navrhovateľovi odporcom predmetný nárok priznaný (takto sa domáhal zaplataenia úrokov z omeškania i samotný navrhovateľ).

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania, tak ako si ich právny zástupca navrhovateľa uplatnil a vyčíslil. Súd námietky odporcu v časti uplatnených trov právneho zastúpenia navrhovateľom vyhodnotil ako nedôvodné. Náhrada trov konania spočíva v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 296, 40 euro, tak ako si ich právny zástupca navrhovateľa uplatnil a vyčíslil na pojednávaní dňa 18. 03. 2014. V danej veci vykonal právny zástupca navrhovateľa 5 úkonov právnej služby - spísanie vecí, spísanie žaloby, návrh na čiastočné späťvzatie žaloby z 29.07.2013, stanovisko k vyjadreniu odporcu doručené súdu dňa 13.02.2014 a účasť na dnešnom pojednávaní. Suma 296,40 euro pozostáva z 5 x 51,45 euro, 2x paušál 7,63 euro, 1x paušál 7,81 euro a 2x paušál 8,04 euro.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa ustanovenia § 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ustanovení § 205 ods. 2 O. s. p. Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že účastník svoju povinnosť uloženú týmto rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti nesplní dobrovoľne, môže byť podaný návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.